

Yargıtay 12. HD E.2025/7000 K.2026/5003 (01.07.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Hukuk Dairesi 2025/7000 E. , 2026/5003 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Hukuk Dairesi

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizden tetkiki alacaklı tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Borçlunun icra mahkemesine başvurusunda; sair şikayetlerinin yanında, alacaklının Hindistan'da mukim şirket olduğunu ve Türkiye'de icra takibi yapabilmesi için teminat yatırması gerektiğini, ancak teminat yatırılmadığını ileri sürerek takibin iptalinin talep edildiği, İlk Derece Mahkemesince, verilen kesin süre içerisinde takip dosyasına teminat yatırılmadığı gerekçesi ile takibin iptaline karar verildiği, alacaklı tarafından istinaf yoluna başvurulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince, istinaf talebinin esastan reddine karar verildiği görülmüştür.

Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkındaki 5718 Sayılı Kanunun 48. maddesinde açıklandığı gibi, dava açan yabancı gerçek ve tüzel kişiler, yargılama ve takip giderleri ile karşı tarafın zarar ve ziyanını karşılamak üzere mahkemenin belirleyeceği teminat göstermek zorundadır. Mahkeme dava veya takibin niteliğine ve duruma göre davacıyı, davaya katılanı veya takip isteğinde bulunanı karşılıklılık esasına göre teminat göstermekten muaf tutabilir.

Yabancı alacaklının Türkiye'de dava açabilmesi veya icra takibi yapabilmesi için teminat gösterme yükümlülüğünün istisnası, 5718 Sayılı MÖHUK'nun 48. maddesinde belirtildiği üzere alacaklının tabiyetinde bulunduğu ülke ile Türkiye arasında karşılıklılık esasına göre çok taraflı veya ikili anlaşmalarla yahut fiili müteakabiliyet esasına göre bir muafiyet bulunmasıdır.

İcra takibini yapan şirket Hindistan uyrukludur. Yapılan yazışmalar sonrası Adalet Bakanlığı'nın 26.06.2026 tarihli cevabi yazısında Hindistan Dışişleri Bakanlığı'nın 29.04.2026 tarihli Notasına atıfla, Hindistan'da icra takibi yapacak Türk vatandaşları ve tüzel kişilerin, Hint vatandaşlarının ödemek zorunda oldukları yasal masraflardan farklı olarak herhangi bir teminat bedeli ödemek zorunda olmadıklarının bildirildiği görülmüştür. Bir başka deyişle, Hindistan yargı mercilerince Türk vatandaşlarından sadece Türk vatandaşı olmaları nedeni ile teminat istenmediğinden, Hint vatandaşları yönünden de fiili müteakabiliyet esasına göre Türkiye'de yapacakları icra takiplerinde teminattan muaf olduklarının kabulü gerekmektedir.

O halde, İlk Derece Mahkemesince, alacaklının teminattan muaf olduğu kabul edilerek, borçlunun sair şikayetleri de incelenerek oluşacak sonuca göre karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsiz olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Alacaklının temyiz isteminin kabulü ile yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nun 364/2. maddesinin göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nun 373/1. maddesi uyarınca, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Hukuk Dairesi'nin 25.06.2025 tarih ve 2025/697 E. - 2025/816 K. sayılı kararının (KALDIRILMASINA), Ankara 1. İcra Hukuk Mahkemesi'nin 28.03.2025 tarih ve 2025/70 E. -

2025/219 K. sayılı kararının (BOZULMASINA), peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, dosyanın İlk Derece Mahkemesi'ne, kararın bir örneğinin de Bölge Adliye Mahkemesi'ne gönderilmesine, 01.07.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.